

De ce ești trist și nu-ți ajunge?

Caianemus

Omule de ce ești trist când ai atât de multe,
Grija de trai tu n-o ai cu bogății, avuții multe!
Poți să-ți cumperi tot ce vrei și să fii oriunde-n lume -
Oameni, prieteni sunt prezenți oriunde vrei în lume.

Ori,
Te cred c-ai lipsuri și-ți dorești ceva din depărtare
Și-nțeleg că nu vezi ce-ți dorești la nici un metru depărtare.
Te plângi mereu de cei din jur că sunt răi ori vrăjitoare
Și vrei să pleci pe-un alt tărâm unde doar binele răsare.

Dar dacă acel tărâm e aici - unde doar binele răsare -
Iar lipsuri, răi ori vrăjitori sunt doar iluzii uimitoare?
Cum noaptea vise proiectezi din de-ale zilei trecătoare,
La fel și ziua proiectezi imaginații uimitoare!

Exploratoare-i ființa Om întâi și-ntâi `n-imaginație
Ca imediat prin viul corp s-atingă iluzia imaginație.
Tărâmul dintre a fi și nu fiind puntea minții visătoare
Un instrument explorator pentru Ființa visătoare!

Și dacă totu-i doar un vis al unei conștiințe visătoare
Ce te-a ales să-i fi în visul visat de orișicare?
Să te trezești din visul ei evoluția ar fi o moarte,
Sau ca și cum tu strici un joc preferat de unii oameni.

Da, iluzia vieții o trăiești, o trăiește fiecare,
Unii chiar sunt fericiți cu iluzia, ce-i în floare.
Nu vor game over s-o visezi, nu vor o lume-nfloritoare
Unde toți trăiesc real și conștienți deplin de toate.

Proiecția ta trebuie s-o observi întâi și-ntâi de toate -
Dă-ți seama de ce proiectezi asupra ta și-a altor oameni.
Retragerea e un instinct ce-l vei simți ca o chemare,
Să o urmezi gândind în gând că-i drumul tău spre Libertate
Trezindu-te din visul lung ce te-a ținut captiv de toate.